

אוצרות

גליון שפועי מאוצרותיהם של רביה"ק רבי נחמן מברסלב ותלמידיו זיע"א

התחדשות

הופיע ספר 'מבצר המרגליות'

לקראת מלאות מאתיים שנה להסתלקותו של רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א, הופיע הספר 'מבצר המרגליות' המהווה אוצר בלום של תורות, שיחות, מימרות, משלים וסיפורים ממשנתו של רבינו - המחזקים את השמחה, את האמונה הפשוטה ואת הביטחון, ומדריכים בעבודת ה'.

בתוכן ניתן למצוא את תולדות רבינו, וכן תורות ושיחות בנושאים:

- אמונה • תמימות ופשיטות • שמחה • תכלית החיים • עבודת השם • התבודדות • נגינה וריקודים • התחזקות • ממון ופרנסה • התקשרות לצדיק • תשובה • ארץ ישראל • ציונו של רבינו • הראש השנה של רבינו

ערוך ומסודר בטוב טעם, בשפה ברורה וקולחת, על ידי הרב אברהם יהושע גרינבוים שליט"א.

ניתן להשיג בחנות הספרים 'ברסלב', רחוב מאה שערים 110 ירושלים.

הפצה ראשית: טל. 02-5000512.

חוק. הלימוד היומי

יום	יום בחודש	מותר ל"ן	ליקוטי תפילות	ליקוטי תפילות	הימ"י
שבת	אלול	ה"א	ה"ב	ה"ג	ה"ד
א	יח	צב:	קנ	קסו-קסח	יד
ב	יט	צג:	קנא	קסט-קע	טו
ג	כ	צד:	קנב	קעא-קעב	טז
ד	כא	צה:	קנג	קעג-קעד	יז
ה	כב	צז:	קנד	קעה-קעו	יח
ו	כג	צח:	קנה	קעז-קעה	יט
ז	כד		קנו	קעט-קפ	כ

יום של הפצה

יש באלול

לע"נ ר' יעקב יצחק בן ר' נפתלי ז"ל

י"ל ע"י 'אוצרות ברסלב'

ת.ד. 50617 בית שמש

טל. במשרד: 02-9993338 פקס: 02-9926066

לשמיעת שיעורים בשפות שונות 02-9950000

בארה"ב 8552121-714 (1)

מוקד הישועות 1800-255-522

ניתן לקבל את הגליון מידי שבוע גם בדוא"ל
braslav@actcom.net.il

הפצה למנויים ובתי כנסיות: 057-3100646
הצנחה, תרומות ופרסום: 057-3100693

איך ממתיקים את הדין הזה?

יום הדין הגדול והנורא. נורא, פשוטו כמשמעו. מי שלא מפחד, זקוק לרחמים גדולים. אחד שלא חס על חייו ועל חיי בני ביתו, מעיד שמשוה מת בתוכו. בשר המת אינו מרגיש...

זו הרי לא רק שאלה של חיים חומריים, אלא הרבה מעבר לכך. כאשר דנים בראש השנה על פרנסתו, בריאותו ועל אמצעי הקיום הלאאורח גשמיים של האדם - דנים אז למעשה בשאלות רוחניות גורליות. כולנו הרי יודעים כמה טירדה קטנה בפרנסה או בבריאות משבשת את סדר היום הרוחני; כולנו יודעים שכאשר המוח לא מיושב והלב לא פנוי - כמעט ואין על מה ועם מי לדבר.

על כל אלה דנים ביום הגדול והנורא הזה: כמה ואיך תהיה הסייעתא דשמיא כדי שנוכל לעשות את מה שצריך לעשות פה בעולם החולף; איך תיראה השנה הבאה; באילו מקומות נצטרך לשהות; באילו תנאים ובאילו ניסיונות נצטרך לעמוד.

מי שזיק של שכל בקודקודו, מחפש עצה: איך ממתיקים את הדין הזה? מי שמכיר קצת בטיב מעשיו ויודע כמה מקטרגים נבראו בגינם - בוודאי שאינו יכול לנום בשלווה. אלה הרי יעמדו ויעידו, יתבעו את שלהם. האמורים הללו לא יודעים שובעה, תובעים את 'מזונם' מן האדם ומבקשים לשוב ולהחטיאו חס וחלילה. מי יענה להם תשובה? מי יסתום את פיהם? מי ילמד זכות? איך קורעים את גזר הדין?

רבינו הקדוש העניק לעולם את

המתנה המיוחדת והנשגבה ביותר מאוצרי-אוצרותיו, מתנה אותה קיבל מידי בורא העולם כדי לסייע לבני אדם לשוב בתשובה. הוא העניק לנו את ה"ראש השנה שליו" ונתן לנו רשות להיכלל בתיקון הנורא והנשגב שהוא עושה ביום הזה על ידי התקבצות אלפי בני ישראל ליד מקום גנייתו. הוא נוטל על עצמו את האחריות לתקן או במרומים גם אנשים כאלו שאפילו הוא עצמו לא יכול לתקנם במשך כל השנה.

בין תיקוני הנפש הנעשים על ידי הצדיק ביום זה הוא, התמסרותו להמתיק את הדינים. הוא עומד כסגור, מלמד זכות ומעורר רחמים. אך הוא דורש גם את החלק המוטל עליו בכל זאת, מלבד עצם בואנו למקום קדוש ונורא זה.

לתת את המוח שלנו.

המחשבה של האדם באה מאותו שורש שמשם באים

מלמעלה הדינים בעולם. כאשר אדם חושב חלילה מחשבות לא-טובות, הוא מעורר את זעמם של המקטרגים.

מחשבות לא טובות אינן דווקא מחשבות של עבירה או כפירה חלילה, אלא כל מחשבה המנוגדת למחשבות הטובות שהתורה מלמדת אותנו לחשוב; כל מחשבה של שנאה עצמית או ייאוש; כל מחשבה שמייקרת את העולם החולף הזה; מחשבות של גאווה ושנאת אחרים; מחשבות של קנאה או של מאויים שאינם מובילים לתכלית האמיתית - כל אלו וכיוצא בהם הינם מחשבות שמעוררות קטרוגים חלילה.

לעומת זה, מחשבות טהורות וקדושות, שסוככות סביב הרצון להתקרב לקדוש ברוך הוא ולדבקה בו - הן הממתיקות דינים. אם ברצוננו להמתיק דינים, עלינו אפוא לדאוג שהמחשבות תהינה טובות.

אך האדם הקטן אינו יכול לזכות בעצמו לטהרת המחשבה. הוא כה רחוק ממחשבות טהורות, עד שאין בכוחו להתמיד בהן. רק בכוח הצדיקים האמיתיים, שזיככו את מוחם בתכלית, יכולים גם אנו לזכות לכך. אך זאת בתנאי שאכן נרצה לבטל את שכלנו העצמי ונלך רק אחרי ההשקפה האמיתית אשר הצדיקים מלמדים אותנו.

כאשר אדם בא אל הצדיק בימי דין אלו, ורוצה לבטל את שכלו והרגשותיו העצמיות, ולהתמסר אליו; כלומר, הוא משליך את תפיסתו-הוא שאוהבות את כל הדברים הרעים ומכבדות את כל הדברים הבזויים, והוא מקבל על עצמו להסכים להלך המחשבה של הצדיק; איך להסתכל על כל דבר, במה לשמוח ואל מה לקוות, מה לקרב ומה לרחק - כי אז הוא ממתיק את שורש הדינים.

כאשר אנו באים לצדיק ורוצים לזכות להמתקת הדינים - עלינו אפוא להחליט באמת שאנו רוצים לעשות שינוי מהותי במהלך מחשבתנו. להפסיק לחשוב כפי רגשותינו, ולהכריח את עצמנו להתחיל ללמוד איך חושבים נכונה ושיזה יהיה הראש שלנו במשך כל השנה.

קשר אמיתי כזה לצדיק יביא להמתקה נפלאה ברוחניות ובגשמיות. זה יצמיח ישועות ורפואות בגוף ובנפש, לשנה הבאה עלינו לטובה ולכל השנים הטובות שיבואו בעקבותיה בעזרת השם.

(על פי ליקוטי מוהר"ן ח"א ריא)

כשכלום לא פעיל – הדיבור זמין

יהודי בכל מצב שהוא, כי המלכות-השכינה קשורה לכל יהודי, בלי יוצא מן הכלל, אפילו ליהודי הנחות ביותר, כמו שכתוב: "השוכן איתם בתוך טומאותם" (ויקרא טז).

כשאנחנו מדברים דיבורים קדושים, אנו מעוררים בכך את הדיבור הרוחני הזה שנמצא עימנו בכל מקום ובכל מצב, ומחבר ומקשר אותנו לקדוש ברוך הוא.

גם כשאנחנו מרגישים כבדות באיברים, קרירות בלב ואטימות במוח – עדיין נשאר לנו כלי אחד פעיל וזמין, שבכוחו לחבר אותנו אל הקדושה: דיבורים קדושים.

דיבורי תורה, תפילה, או שיחה עם קונך, זרימו בכ כוחות רעניים ומחודשים של קדושה לאברים, ללב ולמוח.

כי מדי דברי בו זכור אזכרנו עוד!

לא). גם אם שכח אדם את יעודו בעולם, הוא יכול להזכיר זאת לעצמו על ידי כמה דיבורים לקב"ה, על ידי כמה דברי תורה.

כשם שכל כוחותיו ואיבריו של האדם קשורים לכוח עליון, ככתוב: "בצלם אלוקים עשה את האדם" (בראשית ט) – כך גם כוח הדיבור נעוץ בדיבורו של הקדוש ברוך הוא כביכול, לאותו דיבור של ה' שעל ידו נבראו כל נפשות ישראל, כמו שכתוב (שיר השירים ה): "נפשי יצאה בדברו". כלומר, הנפש שלנו יצאה מדיבורו של הקדוש ברוך הוא.

כוח רוחני זה של הדיבור, מלווה כל נפש מישראל באשר היא, כמו אם שמלווה את בניה לכל מקום שילכו. כי על כן הפה מכונה בתורת הקבלה 'מלכות', וגם השכינה הקדושה מכונה 'מלכות' בהיותה 'מייצגת' את מלכותו של השם יתברך בעולם.

זו הסיבה, שדווקא כוח הדיבור קשור לכל

"מאין יוצאות נפשות ישראל – מעולם הדיבור. וזה נפשי יצאה בדברו... והדיבור הוא בחינת מלכות... ובחינת שכינה גם כן, כי שוכנת אתם תמיד, בלי הפסק רגע, כמו שכתוב: 'השוכן אתם בתוך טומאותם' – שאפילו... האדם מונח ה'... בשפלה המדרגה – אף על פי כן, על ידי הדיבור יכול להזכיר את עצמו בהשם יתברך".

(ליקוטי מוהר"ן ה"א עה)

הכלי הזה מונקנה בנו משחר ילדותנו, והולך איתנו לכל מקום – הדיבור. נפתח את הפה ונדבר כמה דיבורים קדושים, של תורה, של תפילה, תחנונים, או שיחה בינו לבין קונו. נעשה זאת בכל מקום – ונהפוך את כוח הדיבור לבית מדרש מהלך!

הדיבור יש לו כוח להזכיר לאדם תמיד את הקשר שלו עם הקדוש ברוך הוא, כמו שכתוב: "כי מדי דברי בו זכור אזכרנו" (ירמיהו

דורות

נעקבות הדורות בחסידות

רבי יעקב מסידקוביץ'

מה טוב חלקנו ומה יפה ירושתנו", והחבורה החלה לשיר ולרקד בשמחה עצומה.

מזג בעל הבית יין שרף לתוך גביע קטן, והגישו לרבי נתן. הגביה מוהרנ"ת את כוסו ואמר: "להיים! זה יהיה היתקיעת כף שלך, שכל ימך תיסע לציון רבינו לראש השנה!"

"אמן כן יהי רצון!" נענה רבי יעקב.

החסיד המופלג רבי אברהם שטרנהרץ עוד הכיר את נכדו של רבי יעקב מסידקוביץ' שנהג לנסוע מדי ראש השנה לאומן. אותו נכד סיפר לו, כי סבו השאיר לאביו צוואה, שיסע תמיד עם בניו לאומן לראש השנה.

ביקש רבי יעקב מאורחיו שיטעמו מן התקרובת, אך בינתיים הגיעה עת תפילת ערבית. "לא נאכל כשרם נתפלל", אמר רבי נתן, והחבורה פתחה בתפילה נלהבת, בקול רם ובמחויאות כף...

בעל הבית טרם הבין את סיבת בואם אליו, אך בשומעו את תפילתם היוקדת, הרהר: 'אילו לא באו הנה אלא כדי שאראה ואשמע כיצד מתפללים הם בכוונה גדולה כזאת, תוך כדי טלטול בדרכים – דיי'".

כשסיימו את תפילתם, הסבו ליד השולחן. רבי יעקב ביקש ממוהרנ"ת שישעם מן הכיבוד, אולם רבי נתן השיב: "לא אוכל עד אם דיברתי דברי'".

ואז התרומם מוהרנ"ת מכסאו, ואמר בקול חוצב להבות: "רבי יעקב! הרי זכית להיות בראש השנה האחרון במחיצת רבינו הקדוש באומן. שמענו מפי קודשו שאמר, שרצונו שכל אחד מאנשיו יחזור למקום מגוריו ויכריז בקול גדול, שכל מי שרוצה להיות איש כשר באמת, יבוא אליו לראש השנה" והוסיף ואמר: 'העיקר אצלי הוא ראש השנה. מה אומר לכם – אין דבר גדול מזה! ומדברי קודשו הובן, שכוונתו הייתה על אחרי הסתלקותו – שעד ביאת הגואל, יבואו אל ציונו בראש השנה!'

"על כן תדע ידידי וחברי, שעל כן באנו הנה, כדי שנתקשר יהדיו בקשר אמיץ וחזק לכל ימי חיינו, בירושה הטובה הזו שנשארה לנו".

כאן פנה מוהרנ"ת אל הנוכחים וביקש מהם לשיר: "אשרינו

כשנה הראשונה שלאחר הסתלקות רבינו הקדוש, היא שנת תקע"א, חש מוהרנ"ת חובה בנפשו להודיע לכלל חסידי ברסלב, כי דבריו הגדולים של רבינו בשבח ההתקבצות אליו בראש השנה, שנאמרו בראש השנה האחרון לחייו – מכוונים היו גם על לאחר הסתלקותו.

בהתקרב ראש חודש שבט, שכר עגלון ונסע לאומן עם חבריו: רבי נפתלי, רבי אהרן רבה של ברסלב, בנו רבי צבי אריה ורבי יוסף חתן רבינו, כשבכוונתו לצרף לנסיעה גם את שאר תלמידי רבינו, כדי להרגילם לנסוע לציון רבינו, על מנת שיבואו לראש השנה לאומן.

כשהתרחקו מרחק פרסה מהעיר, ביקש מוהרנ"ת מהעגלון, שלא יסע בדרך הרגילה העוברת בעיר הייסין, אלא דרך הכפר סידקוביץ' הנמצא צפונה משם.

איש לא ידע את כוונתו בכך.

לפני זמן מנחה הגיעו לסידקוביץ', ומוהרנ"ת הורה לעגלון לנסוע אל ביתו של החסיד רבי יעקב מסידקוביץ', שהיה ממקורביו של השרף רבי שמואל אייזיק מראשיב תלמידו של רבינו. בבואם לביתו, אורו פניו של רבי יעקב משמחה; הוא מיהר לפרוס מפה על השולחן, הדליק נרות בפמוטים, והעמיד בקבוק משקה ומיני תרגימא לכבוד האורחים הנעלים.

החבריא קדישא התפללה מנחה בכוונה, ולאחר מכן פתח רבי נתן: "יש לנו כאן שותף במסחר של הירושה שלנו. אם כן, עלינו לשוחח עמו על מעלתה של הסחורה..."

נקודה

נסיגה בעבודת ה' היא חלק מההתקדמות

(עפ"י ליקוטי מוהר"ן ה"א ו)

חייל מ'גדוד נחמן' נוסע לאומן...

ממרר עוד ועוד בבכי: "אני יהודי ושמי אהרן. בילדותי הייתי גר בעיירה יהודית, קרוב ונראה לבית מדרשם של חסידיו ר' נחמן. אף אבי ואני היינו מתפללים בבית מדרש זה. כשהתייתמתי מאב, התחלתי להתחבר עם פוחזי העיירה, וכך ירדתי מדחי אל דחי עד שהגעתי למקום שבו פגשתי אותי היום.

"כששמעתי מפיד את שמו של ר' נחמן, תיכף עלתה בזיכרוני תקופת ילדותי, כשהייתי ילד יהודי ככל בני גילי, מעוטרת בפאות ולבוש ציצית - ולנגד עיני קמו כמו חיים חסידיו ר' נחמן שעבדו את ה' בהתלהבות.

"בזכות ר' נחמן זה שהזכרת שמו, נזכרתי בעברי, ובזכותו ניצלת היום מציפורניו של מבקר הרכבת" - - -

הקצין התעניין אצלו לאן פניו מועדות, וכשענה לו ר' בן-ציון כי הוא נוסע לאומן כדי להשתטח על קברו של רבי נחמן לקראת ראש השנה הקרב ובא - התחנן לפניו שייאות לקחת אותו עמו.

ניאות ר' בן-ציון והחל לקרבו בדיבורי חן והתחזקות. הוא אמר לו כי אל לו להתייאש, אף אם נפל לשאול תחתיות ומתחתיו; ואדרבה, אם הוא ישוב אל ה', אזי יעשה נחת רוח לה' יתברך יותר ויותר, כי ככל שהבן היה מרוחק יותר מאביו, כן הוא גורם בהתקרבותו לאביו נחת רבה יותר.

בהגיעם לאומן השתטח הקצין על ציון רבינו ובכה הרבה לפני ה' שיקרבו אליו, עד שהפך לבעל תשובה גמור, ועבד את ה' כל ימיו.

בימי זקנותו עלה לארץ ישראל וקבע את מקום מושבו בבני ברק, שם בילה את שארית ימיו בתורה ובתפילה יחד עם אנ"ש. מנוחתו כבוד בבית החיים שלידי העיר בני ברק.

להראות אישורים, ואם לאו - אדע מה לעשות עמך". צעק עליו ר' בן-ציון פעם שנית: "איך מפחד להפריע לחייל מהיחידה המוכהרת גדוד נחמן?" וכך צעקו אחד על השני, עד שנעשתה המולה גדולה סביבם, וצעקותיהם נשמעו למרחוק.

הקצין הראשי של הרכבת שהה אותה עת בקרון הסמוך, ולאוזניו הגיעו קולות המריבה. נכנס לבדוק את פשר הדברים. שמע את ר' בן-ציון צועק לעבר המבקר על שאינו מפחד לבקש אישורים מחיילי 'גדוד נחמן'...

כששמע הקצין את הדברים, נוף במבקר ופקד עליו לבל יהיו לבקש מחייל גדוד נחמן שום אישור, ואם יעיז להפר את הפקודה, יסולק מעבודתו על אתר!

אך שמע המבקר את הפקודה יוצאת מפי הקצין, הסתלק בכובשת פנים, וכך ניצל ר' בן-ציון בחסדי ה' מסכנת חיים ממש.

אחר מאורע זה התעניין ר' בן-ציון מאד, מי הוא אותו קצין שהצילו ממוות בטוח. עבר מקרון אחד למשנהו כדי לפגוש את הקצין. והנה מצאו יושב באחד הקרונות, בקרן זווית, כשראשו שמוט על כתפו והוא מתייפח בבכי כתינוק. שאל אותו ר' בן ציון לסיבת בכייתו, ובמה יוכל לעזור לו.

התחיל הקצין לגולל בפניו את מסכת חייו, כשהוא

רבים הם השבילים המובילים לחזרתם של בנים לאביהם שבשמים, אך מפתיעות ביותר הן נסיבות חזרתו בתשובה של אותו קומוניסט מושבע שהתקרר לדרך רבינו. סתם הסתבכות עם מבקר רכבת, הובילה לשובה של נשמה נידחת למקור מחצבתה.

וכך היה מעשה:

ראש השנה קרב ובא, ועדיין לא היו לחסיד ר' בן ציון אפטר המסמכים הדרושים כדי לעבור את גבול פולין לאוקראינה הקומוניסטית, כדי לעלות ולהשתטח על ציונו הקדוש של רבינו.

אולם, לא חסיד כר' בן ציון יהסס הרבה. החליט לעלות על הרכבת הנוסעת לאוקראינה - ויהי מה, על אף שעל עבירה פלילית כזאת היו הקומוניסטים מסוגלים אף לזרקו מבעד לחלון באמצע הדיירתה של הרכבת.

באחת התחנות עלה מבקר לבדוק את אישוריהם של הנוסעים. תוך כדי מעבר מקרון אחד למשנהו, הגיע לקרון שבו ישב ר' בן-ציון, מצטנף בפניתו בניסיון להשתטח מעיני המבקר.

למזלו הבחין בו המבקר, וביקשו להציג אישורי כניסה לאוקראינה. החל ר' בן-ציון לזעוק לעברו: "איך מתבייש לבקש אישורים מחייל הנמנה על גדוד נחמן?! ענה לו המבקר בתוקף: "אינני יודע מה אתה שח. חייב אתה

השבוע לפני...

השבוע לפני 88 שנה

■ עובדי ה' במירון

קיץ תרפ"ב, עיר הקודש צפת, שמואל, בחור צעיר בגיל 18 שלאחרונה התקרב לחסידות ברסלב, כולו אפוף כיסופים לעלות במעלות עבודת ה' בדרך רבינו הקדוש.

הוא מתכתב עם חבריו בירושלים: רבי אלטר בן-ציון גרוסקופ והבחור יעקב זאב הכהן ברוסקי, ומפציר בהם שיבואו איתו למירון, כדי לעסוק שם בעבודת השם בדיבור חברים.

בכל יום הוא עוקב אחר הדורר המגיע לבית הוריו, האם הגיע עבורו מכתב כלשהו מירושלים. בכליון עינים הוא מצפה שחלומי יתגשם ואת ימי הסליחות, ראש-השנה ויום הכיפורים, יעשה עם חבריו באתרא קדישא מירון.

ביום י"ד אלול שנת תרפ"ב נסע שמואל למירון והתפלל הרבה שיזכה להיות כאן בימים הנוראים. לעת ערב חזר לצפת, ושם חיכתה לו הפתעה: רבי אלטר בן-ציון ויעקב זאב הגיעו מירושלים בכדי לשהות במירון עד לאחר יום הכיפורים! "נמשח ותחי נפשי מזה, כי לזה כלתה נפשי". את הלילה העבירו שלשתם בעבודת ה' בביתו של רבי נתן האנעם.

למחרת, בערב שבת קודש פרשת כי תבא, צעדה החבורה למירון והתפללו שם מספר שעות. לקראת שבת חזרו לצפת, ובשבת למדו מתוך ליקוטי מוהר"ן את התורה "קרא את יהושע" אשר בה מבואר סוד חודש אלול.

ביום ראשון, י"ז באלול, החל שלב חדש בהתקרבותו של שמואל, כאשר הוא וחבריו השתכנו באחד החדרים העליונים מעל ציון רשב"י והחלו לעבוד את ה' בכל הכוחות; בחצות לילה היו קמים כאריות, מתפללים בהתלהבות ולומדים במרץ עד תפילת שחרית כוותיקן.

מדי יום למדו תורה אחת מליקוטי מוהר"ן - בעיון. הלימוד ארך במשך כחמש שעות, ומיד לאחריו יצאו להתבודד בהרים, כדי "לעשות מתורות תפילות", כמצוות רבינו.

הבחור, שלימים התפרסם כחסיד רבי שמואל הורביץ זצ"ל, מעיד ביומנו, שפניהם של חבריו היו נוצצים כשמש לאחר הלימוד. בהתלהבות וקדחת הוא כותב: "מיום שנתקרבותי לרבינו הקדוש, עדיין לא הרגשתי חיות והתלהבות כזה בספרי רבינו ובעבודת ה' ובהתבודדות, כמו שהתחלתי להרגיש באלו הימים על הציון הקדוש של רבי שמעון בר יוחאי, ביחד עם אנשי שלומינו. ממש חיות אמיתי".

(ימי שמואל סב)

לחידודא

חידה מס' 64

על מה כותב רבי נתן: "כל מגמתי וכל תשוקתי ותקוותי"?

הפתרון לחידה מספר 63

על איזה דבר אמר רבינו שמעלתו גדולה מהספר הגנוז ומהספר הנשרף?
- הנסיעה לראש השנה אליו (מתוך הקדמת ספר ציון המצוינת).

זכה בהגרלה לחידה מס' 62

אלעזר פראנק, רחוב הרקח ירושלים
פרס מוגדל: בסך 150 ₪ זכות קניה בחנות ספרים 'ברסלב' רחוב מאה שערים 110 ירושלים

לתשובות - התקשרו למערכת הממוחשבת 'אצרות ברסלב' 02-9950000. לאחר בחירת תשפה, תקשוט 1-9-2-1 והשאירו הודעה. בין הפותרים נכונה עדי יום שני בשעה 12 בלילה. תערוך תגולה על זכות קניה בסך 50 ₪

שאלה:

לקראת הנסיעה לאומן, אני תוהה: האם אני מוכן כראוי לפגישה עם הרבי?

תשובת הרב שלום נתן דייטש:

עצם תשומת הלב שהיך נתן להכנה הראויה להגיע לצדיק, מהווה חלק מההכנה הראויה. אבל עדיף היה לעשות קצת סדר בסוגיית ההכנה.

בוודאי שיש להתכונן לימי ראש השנה הקדושים הממשמשים ובאים, כמו שכתב מוהר"ת במכתביו (מכתב שלה):

"וצריך להכין עצמו על ראש השנה הקדוש והאיום וגורא מאד. היתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו! ותוכרו השב מה שוכניו לשמוע על קדושת אלול וראש השנה: את לבבך ראת ללבב".

עיקר ההכנה הוא: "בפך ובלבבך לעשות" - להרבות בתפילה לפני בורא כל העולמים, שיעזרה לעשות תשובה שלימה ולהיות כלי מוכן לקבל את הימים הנוראים כדבעי.

כמו כן יש להרבות בלימוד התורה הקדושה, בשיעורים קבועים, כמו שכתב מוהר"ת ז"ל בתחילת המכתב הנ"ל: "ובפרט שימי אלול ממשמשי ובאין - חוק בני חוק, והלך בדרכי אדמו"ר הקדוש זצ"ל שהזהיר את כל אחד לפרש שיחתו בכל יום בלשון אשכנז, כי גם עליך כיוון אדמו"ר ז"ל... ולקבוע עתים ושיעורים על כל דבר, היינו ללמוד פוסק בכל יום, בי או ג' דפי' לפחות, וללמוד חומש ונביאים וכתובים בכל יום, ולומר תהילים ותפילות בכל יום".

במכתב אחר (רצו) כותב מוהר"ת: "הימים הנוראים הקדושים ממשמשים לבא, וצריכים לפשפש במעשיו, ולבקש ולדרוש ולחקור דרך לתשובה, כל אחד ממקום אשר הוא שם. ואין כחינו אלא בפה".

מנהג אנ"ש לומר במשך הימים הקדושים, כמה וכמה ספרי קודש, מתחילתם עד סופם, כמוכאב בשיחות הר"ן (שיחה רא):

"בימי אלול ועשרת ימי תשובה ימים נוראים עד הושענא רבה, ציונה [רבינו] לכמה אנשים, לומר או כל ספרי תנ"ך מתחילתם ועד סופם. וגם הוא בעצמו נהג כך כמה פעמים. גם היה גומר כמה ספרים בימים הללו". מנהג אנ"ש, לגרום בימי אלול את כל ספרי רבינו.

ידוע כמה הפליג רבינו במעלת האמירות הקדושות הללו. פעם אחת דיבר ממה שנוהגים לומר 'תיקוני זוהר' באלול, והתבטא, 'שהניגון של התיקונים, וגם מחלישות הלב שיש לכל אחד, או מחמת שכל אחד מתאחר או בבית-המדרש יותר מרגילותו - מכל זה נעשה דברים עליונים ותיקונים גדולים למעלה' (שם קכ).

כל אלו האמירות הקדושות, הם בודאי הכנה ראויה לימי ראש השנה הקדושים, כי הנפש מזדככת על ידי הדיבורים הקדושים. אבל עולה על כולנה היראה שצריך החסיד להעצים בנפשו לפני בוא אל קודש הקדשים פנימה.

כמה יש להתבונן בטרם נכנסים אל הרבי! כי שאל נא לדורות ראשונים, באיזו אימה, באיזה פחד נגשו לצינו הקדוש של רבינו. רבי אברהם רבני נחמן ספר, שכאשר הגיע פעם הרב מטשערין לאומן, והמפתח היה באתו תקופה בידו, ביקש ממנו הרב שיפתח לו את האוהל. הלך עמו לפתח לו וראה איך שנעמד ואומר את התיקון הכללי בקול בכי כשהוא מליט את פניו בספר. לאחר שעמד כך זמן רב, הוציא מטפחת מכיסו ופרסה על הרצפה, וכך התישב. סיים רבי אברהם: "הימים מביאים לצינו כסאות"... כאומר, שחסרה לנו היראה של פעם. רבי אברהם ב"ר נחמן היה גם מתרועע על שהולכים לצינו הקדוש ללא טבילת מקווה.

ידוע הסיפור על רבי זלמן רב העיר מדוודיווקה, אשר בערב ראש השנה אחד, בעת שהכל באו להשתטח על הציון הקדוש, ביקש מרבי אברהם שטורגריץ שיביא לו שולחן ערוך חלק יורה דעה' כבדי לסימו. לפליאתו של רבי אברהם, האם זה הזמן לעשות סיום, ענה לו רבי זלמן: "אדרבה, כשכבים לרבינו, צריך להביא זכויות ככל היותר". כך מספרים גם על רבי גדליה קעניג, שבשנותיו האחרונות, כשהיה סימו שיקבל אישור רשמי לנסוע לאומן, למד בתור הכנה את כל הש"ס, כדי שיהיה לו עם מה לבוא לרבינו.

לא נותר לנו אפוא אלא להתכונן לנסיעה לרבי בפניו ובלבבנו; להתפלל לזכות להגיע כמו שצריך להגיע להיכל המלך; לזכות לקדושת המחשבה - כמו שרבינו אומר בתורה ריא: "שכשביל זה נוסעין לצדיקים על ראש השנה, כדי לזכות לקדושת המחשבה" - וכאומר, להרבות בלימוד התורה, הן באמירות הקדושות והן בלימוד מעמיק.

עוד נקודה אחת חשובה: אין לשכוח שכל אחד מאיתנו אינו נוסע בתור יחיד, וצריך להתאחד עם הציבור. כלומר, שכל אחד יחשוב גם על הולדת - איך אפשר לעשות עמו חסד ולתת לו הרגשה טובה - ואז, אם נתחבב בני דברים אלו: במחשבה (הרהורי תשובה ועניני תורה), בדיבור (דיבורי תפילה ותורה), ובמעשה (מעשי חסד) - בודאי נהיה ראויים לבוא בהיכל המלך ונוכה להתבונן ולהתחבב בספרים של צדיקים גמורים.

"היום הזה ה' אלקיך מצוך" (דברים כו, טז)

"בכל יום יהיו בעיניך כחדשים - כאילו בו ביום נצטווית עליהם" (רש"י)
לא אחת נופל אדם מדרגתו הרוחנית שבה התמקם, אם בגלל שנשכח באיזו מחשבה לא טובה, או בדיבור או במעשה שאינם ראויים, או בגלל שפשוט איבד את החשק שלו בעבודת ה'.

אבל לעתים קרובות, הנפילה הזאת יכולה דווקא להביא אותו לעליה רוחנית, לפי הכלל ש"ההתרחקות היא תכלית ההתקרבות". שכן לפעמים, בשביל לעלות יותר, צריך לרדת.

לכן במצב כזה, העצה לאדם היא, שפשוט ישכח מכל מה שהיה עד עכשיו, מכל אשר ניסה להתחיל בעבודת ה' ונכשל - ופשוט יתח דף חדש, ויאמר לעצמו: "מעכשיו אני מתחיל לעבוד את ה'; מה ה' רוצה ממני עכשיו שאעשה?"

כך שדווקא הנפילה תביא אותו להתחדש בעבודת ה' שוהיה מעלה עצומה, כמו שכתוב: "היום הזה ה' אלקיך מצוך" - "בכל יום יהיו בעיניך כחדשים". (עפ"י ליקוטי מוהר"ן ח"א רסא)

"תחת אשר לא עבדת את ה' אלקיך בשמחה ובטוב לבב" (שם כה, מז)

שיהודי מקיים מצווה בשמחה, יש בכוחה של המצווה לעורר את כל העולם לעבודת ה' יתברך.

שכן מצווה היא מלשון צוותא - התחברות, שבכוחה לחבר את הכל לה' יתברך. מנגד, על ידי עצבות, כוחות הרע מסתירים את אור המצווה, כמו קליפה שעוטפת את הפרי. שהרי כל מהותן של כוחות הרע היא - עצבות, משום שהם מנתקים את האדם מהקדוש ברוך הוא, שהוא מקור השמחה, כמו שכתוב: "עוז וחדוה במקומו" (דברי-הימים א-טז), וכמו שכתוב: "בכל עצב יהיה מותר" (משלי ד) - שהרע, שהוא החלק המיותר בעולם ושאותו יש להסיר, מהותו היא עצבות.

לכן, כשמקיימים מצווה בשמחה, מוציאים את המצווה מהרע שהסתיר אותה, כמו שכתוב "כי בשמחה תצאו" (ישעיה נה) ומאפשרים לה לעורר את כל העולם לה' יתברך שהוא מקור החיות והשמחה.

(עפ"י ליקוטי מוהר"ן ח"א כד)

דוקדוקים
דחיית ענין נמצאה

אומן ראש השנה

אלפים רשמו במחירים אטרקטיביים מה איתך? **ההרשמה בעיצומה**

ירושלים: ח' בית ישראל 38 בני ברק: רבי ר' עקיבא 62
02-5410100 (ארצי)

בעת צרה, בשעת מצוקה. גם בעת שמחה ובכל זמן

מוקד הישועות
1-800-255-522
24 שעות ביממה

להעברת בקשות לתפילה ולהדלקת נר בקברו של רבי נחמן מברסלב באומן

לישועה וצלחה. לרווח ופרנסה. לרפואה. למקשה לילד. לנחת ושפתת חיים

זמתי עולם בהפצת האוצרות							
צפת הר"ר אליהו מאיר רייס ר"ח תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הולדת הבת שתח'	בית שמש הר"ר נתן מילר ר"ח תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הולדת הבת שתח'	בית שמש הר"ר משה נפתלי יוסף רייס ר"ח תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הולדת הבת שתח'	צפת הר"ר נסים בבי ר"ח תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת אירוסין הבת שתח'	בית עילית הר"ר אברהם שלמה אורלניק ר"ח תרם והפיץ 1000 גליונות לרגל שמחת הולדת הבת שתח'	ירושלים הר"ר חיים ליברמנט ר"ח תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת אירוסין הבת שתח' ומחותנו הר"ר שלום ברוך רוט ר"ח תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת אירוסין הבת שתח'	צפת הרב מאיר שלמה רביב ר"ח תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת ישיאת בני ישראל ר"ח ומחותנו הר"ר נפתלי גבאי ר"ח תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת ישיאת הבת שתח'	בני ברק הרה"ח ר' שמשון ברסקי שליט"א תרם והפיץ 1000 גליונות לע"נ אביו הרה"ח ר' נתן בן הרה"ח ר' שמשון ברסקי זצ"ל ונכדו יאיר אהרן שליט"א.
ירושלים הר"ר נתן גולד ר"ח תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הולדת הבת שתח'	ירושלים הר"ר גרשון מרדכי גוטליב ר"ח תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הולדת הבת שתח'	בית שמש הר"ר מאיר גוטליב ר"ח תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הולדת הבת שתח'	ירושלים הר"ר נתן גדליה שטיצ ר"ח תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הולדת הבת שתח'	בית שמש הר"ר יוסף צבי קעניג ר"ח תרם והפיץ 1000 גליונות לרגל שמחת הולדת הבת שתח'	ירושלים הר"ר יחזקאל מנדליאל ר"ח תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת אירוסין הבת שתח' ומחותנו הר"ר שמעון רונבלט ר"ח תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת אירוסין הבת שתח'	ירושלים הר"ר הלל גולדברג ר"ח תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת אירוסין הבת שתח' ומחותנו הר"ר בנימין בן ר"ח תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת אירוסין הבת שתח'	ירושלים הר"ר אהרן דנברג ר"ח תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת ישיאת משה אברהם ר"ח ומחותנו הר"ר גלעד בן דוד ר"ח תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת ישיאת הבת שתח'
ירושלים הר"ר נתן גולד ר"ח תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הולדת הבת שתח'	ירושלים הר"ר גרשון מרדכי גוטליב ר"ח תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הולדת הבת שתח'	בית שמש הר"ר מאיר גוטליב ר"ח תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הולדת הבת שתח'	ירושלים הר"ר נתן גדליה שטיצ ר"ח תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הולדת הבת שתח'	בית שמש הר"ר יוסף צבי קעניג ר"ח תרם והפיץ 1000 גליונות לרגל שמחת הולדת הבת שתח'	ירושלים הר"ר יחזקאל מנדליאל ר"ח תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת אירוסין הבת שתח' ומחותנו הר"ר שמעון רונבלט ר"ח תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת אירוסין הבת שתח'	ירושלים הר"ר הלל גולדברג ר"ח תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת אירוסין הבת שתח' ומחותנו הר"ר בנימין בן ר"ח תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת אירוסין הבת שתח'	ירושלים הר"ר אהרן דנברג ר"ח תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת ישיאת משה אברהם ר"ח ומחותנו הר"ר גלעד בן דוד ר"ח תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת ישיאת הבת שתח'